

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a. època núm. 305, gener del 2013

Genís Oliveras

T A L L E R S M A S N O U

90
anys
1923-2013

Ho hem fet possible entre tots

API

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.fiquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

ISABEL I NEUS

TEIXITS - MERCERIA - TALLER D'ARRANJAMENTS

**Gran varietat de
disfresses
infantils.**

**Teixits,
maquillatge i
complements.**

Fontanills, 2 · 93 540 26 19 el Masnou

restaurant

PLE DE

Bo

Marc Claverol

CUINA DE MERCAT - MENUS PER A GRUPS

Prat de la Riba, 54 Tel. 93 555 13 04 · el Masnou
www.restaurantpledebo.com

“DIUMENGE AMB LLETRES”

Diumenge 27 de gener del 2013 a les 7 de la tarda
Vetllada artística, literària, musical...

“Grup Rauxa” de GDM
Entrada gratuïta

45è Curs de Balls de Saló

Febrer-abril 2013
de l'1 de febrer al 26 d'abril cada divendres de 20.30 a 22

Bon any 2013

Un bon any per a fer-te soci de

Gent del Masnou.

Informa-te'n a:

www.gentdelmasnou.cat

Editorial

A TREBALLAR DE VALENT

En l'editorial del mes passat, bo i fent referència als resultats de les eleccions del 25N acabades de celebrar, dèiem que... *ha arribat l'hora en què, sense excuses ni dilacions, cal sumar tots els esforços dels partits que tenen clar l'objectiu final de la independència, sabent que els espera una etapa de generositat en què caldrà posar en segon terme les aspiracions del propi partit i acostar posicions i fer pinya en benefici exclusiu del país.*

Doncs bé, sortosament ha imperat el seny i l'apropament entre els dos partits genuïnament sobiranistes, CiU i ERC, amb el lideratge i el bon fer de Mas i Junqueras, s'ha materialitzat en forma de pacte per a la governabilitat, amb acords compartits per encarar els dos objectius prioritaris de la nova legislatura: resposta social davant la crisi econòmica i consulta per a la independència, objectius inimaginables l'un sense l'altre.

Velles rancúnies i desavinences entre ambdós partits han estat aparcades i esperem que oblidades, en bé del país al qual han de servir, perquè, a fe de Déu, la feinada que els ve i ens ve al damunt a tots plegats és descomunal. Hauria estat una jugada mestra que, en aquest acord, s'hi haguessin embarcat també ICV i PSC, però això ja són figues d'un altre paner i caldrà restar amants a veure com responen aquests partits quan arribin els moments decisius d'aquesta nova etapa del tot o res.

La cursa en forma de marató ja ha començat i els reptes són al damunt de la taula, amb especial urgència per atendre els qui fins ara i en un futur immediat han sofert i sofriran en pròpia carn les esgarrapades de la crisi a causa d'un sistema mal forjat, que ha fet aigua pels quatre costats. Tot això amb les previsions d'un 2013 en què caldrà seguir retallant per pagar deutes.

Simultàniament caldrà aplanar els camins per enfocar amb les màximes garanties d'èxit la consulta o referèndum per a la independència, prevista inicialment per al 2014, en un marc farcit d'hostilitats i cap facilitat per part del govern espanyol i amb una Europa expectant, que tampoc no s'acaba de mullar davant d'un fet sense precedents en la història recent.

Complicadíssim però engrescador paper el del nou govern i aliats en l'adopció de les mesures que calgui per evitar de seguir furgant en les ferides dels més febles, afavorir i estimular les empreses en la creació de llocs de treball i animar i aconseguir la complicitat de tota la societat civil en un projecte comú que a mitjà termini ens permeti respirar econòmicament i compleixi les expectatives de la majoria de catalans cap a la creació d'un estat propi, reclamades en la multitudinària manifestació de l'11 de Setembre passat i clarament expressades a les urnes en les eleccions autonòmiques del 25N, amb majoria absoluta independentista.

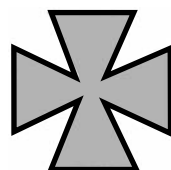
Ambdós objectius són assolibles si polítics i societat civil hi creiem i remem tots en la mateixa direcció, sense concessions a la mandra i la tebiesa, principals obstacles que ens podem posar nosaltres mateixos.

Ara toca treballar de valent.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
PRONOSTIC INCERT per Joan Camps.....	7
A CONTRACOR per Ramon Serra.....	9
CRÒNIQUES.....	11
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	14
UNA TARDÀ A L'ENGENHAC per Joan Maresma Duran.....	16
PARLEM DE LLIBRES per Pere Martí Bertran.....	17
LES NOSTRES FAMÍLIES D'AVUI per Aleix Ripol i Millet.....	17
AIGUA DE MAR per Josep Condeminas.....	18
EFEMERIDES DE L'ANY 2013 per Joan Muray.....	19
TEATRE CAPITAL per Rosa Ma. Isart.....	20
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	21
LA PUNTA DE LA LENGUA (40) per Esteve Pujol.....	21
ARRAN DE SÒL per Pledebut.....	22
LA CUINA DE L'ANTONIA.....	22

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Gener 2013

Cap d'any	1	dimarts	Dominguez
	2	dimecres	Ocata
	3	dijous	Riera
	4	divendres	Aymar
	5	dissabte	Viayna C
	6	diumenge	Viayna C Reis
	7	dilluns	Fàbregas
	8	dimarts	Ocata
	9	dimecres	Dominguez
	10	dijous	Aymar
	11	divendres	Viayna C
	12	dissabte	Riera
	13	diumenge	Riera Trobada de Nadons
	14	dilluns	Ocata
	15	dimarts	Viayna C
	16	dimecres	Aymar
	17	dijous	Dominguez
	18	divendres	Riera
	19	dissabte	Ocata
	20	diumenge	Ocata
	21	dilluns	Dominguez
	22	dimarts	Aymar
	23	dimecres	Ocata
	24	dijous	Riera
	25	divendres	Fàbregas
	26	dissabte	Aymar
	27	diumenge	Aymar
	28	dilluns	Fàbregas

29	dimarts	Ocata
30	dimecres	Riera
31	dijous	Aymar

Febrer 13

1	divendres	Viayna C
2	dissabte	Dominguez
3	diumenge	Dominguez
4	dilluns	Aymar
5	dimarts	Ocata
6	dimecres	Riera
7	dijous	Fàbregas
8	divendres	Dominguez
9	dissabte	Fàbregas
10	diumenge	Fàbregas
11	dilluns	Ocata
12	dimarts	Riera
13	dimecres	Fàbregas
14	dijous	Viayna C
15	divendres	Dominguez
16	dissabte	Aymar
17	diumenge	Aymar
18	dilluns	Riera

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9,30 del matí a 9,30 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

h o c r o f a t i o n e s t i c a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o **inicials**. En **cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

NOVA ESQUERRA CATALANA EL MASNOU

El passat dissabte 15 de desembre es va constituir a Sitges l'organització política *Nova Esquerra Catalana* (NECat). Hi ha varis motius que han portat un grup de ciutadans a començar un nou camí:

Ens trobem en una nova etapa històrica per a Catalunya. El poble de Catalunya ha passat al davant. Els esdeveniments dels últims deu anys han accelerat un procés de presa de consciència, que ve de molt lluny, directament connectat amb la nostra història col·lectiva, i que ha adquirit una dimensió social activa i majoritària, diversa i inclusiva, profunda i irreversible.

Les eleccions del 25 de novembre confirmen un dels escenaris més durs per a l'esquerra catalana, que es troba en una situació de total fragmentació mentre que la dreta nacional manté un marge còmode sobre la resta.

En aquest context, és vital que Catalunya disposi d'un mapa polític complet, articulat en grans opcions polítiques i socials. En aquest mapa, avui, hi ha una important absència: la d'una esquerra nacional prou forta, amb capacitat de govern, a l'altura dels anhels sobirans de Catalunya i a l'altura del greu repte econòmic i social que tenim plantejat.

Nova Esquerra Catalana treballarà per: actualitzar el discurs de la socialdemocràcia, crear instruments de radicalitat democràtica per obrir la política als ciutadans, defensar una Catalunya Estat i el dret a decidir del poble de Catalunya i crear elements d'acord i entesa entre persones i forces polítiques per caminar cap a una única gran força d'esquerres a Catalunya.

És per això que un grup de masnovins ens hem organitzat per impulsar aquest nou espai polític en el nostre municipi i convidem a tots els masnovins que se sentin propers o identificats amb aquest projecte a incorporar-s'hi obertament.

Entrarem en l'escena política municipal amb l'horitzó d'establir diàleg i obertura de debat amb les organitzacions i els ciutadans progressistes.

Albert Alfaro Giró

Membre del Consell de
Nova Esquerra Catalana

L'OMBRA DEL BATLLE

Molts de vosaltres devíeu sorprendre-us en observar la indumentària del patge que acompanyava el Sr. Parés quan va donar la benvinguda als Reis d'Orient davant de tota la quixalla de la vila. Vaig quedar encara més parat quan em vaig adonar que l'ombra el seguia per la cavalcada entre carrosses i figurants...

era tanta la sintonia entre tots dos que, per un instant, vaig veure ben possible que l'empresa que el nostre país ateny arribi a bon port (i perdoneu la metàfora marinera).

Sempre he estat favorable a l'entesa entre diversos polítics, sóc un ferm defensor de les coalicions ja que mostren millor la pluralitat ciutadana que no pas els lideratges massius que agraden més enllà de l'Ebre. I estic molt content que s'entenguin per al bé de tots nosaltres, que els hem delegat aquesta tasca. De totes maneres, seria bo que ara que encetem l'any recordin les paraules del meu cosí Francesc. Ell sempre diu que si no han pogut amb nosaltres (els catalans, s'entén) és per la nostra llengua i per la nostra cultura. Aquests dos factors ens fan tan diferents dels nostres veïns que la dissolució a què ens volen sotmetre esdevé impossible. Seria bo que el batlle i l'ombra recordessin que són on són gràcies a tots els ciutadans que creuen en aquest fet diferencial i,

en conseqüència, afavorissin l'educació i la cultura fins i tot més enllà del que sembla raonable.

Cal que des de l'Ajuntament es fomentin totes les associacions culturals de la vila; es desvisquin per l'escola d'adults, per les escoles bressol públiques i per l'escola de música; lluitin al màxim per les festes populars on tots els masnovins i masnovines ens trobem i revivim el que som. No crec que els hàgim triat només perquè gestionin les escombraries i repintin les línies de la calçada: volem molt més.

I ho volem, sobretot, perquè potser, d'aquí vint-i-cinc o trenta anys, algun d'aquests vailets que van a les escoles bressol o que aprenen a enfrontar-se al públic en l'escola de música municipal serà l'alcalde de la vila i, si l'hem educat bé, podrà rebre Ses Majestats amb un discurs oral fluid, espontani i decidit; sense necessitat de llegir un paper que vés a saber quina ombra havia escrit.

Joan Marc Ramos Sabaté

AA/VV DEL CARRER SANT RAFAEL DEL MASNOU

Els Tres Tombs

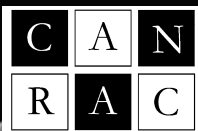
Diumenge 20 de gener al c/ St. Rafael a les 12 del migdia farem la tradicional benedicció de cavalls i bestiar.

1a BALLADA DE SARDANES DE 2013
AMB LA COBLA CIUTAT DE TERRASSA

27 de gener a les 12 del migdia a la Pl. d'Ocata
En cas de pluja se suspendrà.

7 de febrer Dijous Gras Botifarres pel Carnaval

Botifarra d'ou amb carxofes,
botifarra crua amb calçots,
i... molt més a

Mestres Villà, 101 · 93 555 16 64 · WWW.CANRAC.COM

Frankfurt Parera

95 555 78 94

Als vespres fem comandes a domicili
Alella, el Masnou, Teià i Premià de Mar.
De dimarts a diumenge de 20 a 22:30/23h.
Comanda mínima 15€

Prat de la Riba 98 (Camí Ral Ocata) el Masnou
www.frankfurtparera.com · frankfurtparera@hotmail.com

PRONÒSTIC INCERT

Per Joan Camps i Ortiz

En el discurs electoral Alicia Sánchez Camacho ens amenaçava, als jubilats, dient que la independència ens deixaria sense pensió. És clar que m'ho vaig creure, un PP empenyat amb majoria absoluta i amb la clau de la caixa serà com un cilici enganxat als genitals. Ja han incomplert sense cap mena de rubor una darrere l'altra les promeses electorals: han subvencionat arbitràriament la FAES de l'inefable Aznar con si anéssim sobrats i han seguit fent-se el badoc amb excuses de mal pagador per seguir espoliant-nos a l'estil del reialme de Joana la Boja, de quan l'Imperi era tan gran que mai no es quedava sense sol. Fent memòria històrica, els Països Baixos, Itàlia i les illes de Sardenya i Sicília alliberades pel tractat d'Utrecht cap al 1714 se n'han sortit prou bé; en canvi si ens mirem Cuba, Puerto Rico, les Filipines, les Carolines, les Marianes, Sidi Ifni i Guinea; adonem-nos que la conquesta espanyola ha estat devastadora, ja que, havent passat entre cinquanta i cent anys de ser abandonades per la desnaturalitzada mare pàtria, en molts dels llocs encara no hi creix l'herba. D'altra part, ni als gibraltarenys, que són ancestralment andalusos i modernament bilingües, res no els mou a deixar la tutela anglesa i es comporten com fariem nosaltres amb en l'estat propi, com bons veïns. Així doncs, a la senyora Sánchez Camacho, no li ha d'estranyar que el sacrifici de la retallada que Rajoy ha fet a la meua pensió, sent un incompliment de les vanes promeses electorals, li reconegui les seves amenaces com a molt serioses i l'espoli fet amb traïdoria a la meua economia domèstica me'l prengui com un càrrec anticipat del càstig que m'espera el dia que els catalans proclamem la independència. És clar que, mirant-m'ho bé, a mi em plauria donar la pensió d'un any per desempallegar-me de les seves sacres prioritats constitucionalistes, les que el PP arenga d'urgència per a la majoria dels catalans: imposar la bandera roja y gualda als ajuntaments i edificis de

guardar, espanyolitzar els escolars catalans, subvencionar les corrides de braus i retomar al nacionalcatolicisme que, seguint la pauta d'imposar-nos la parla en cristià, arraconaria el català més enllà encara que l'arameu, que paradoxalment, diuen, fou la llengua materna de Crist i avui està pràcticament extingida. Sembla que els experiments de la FAES, fundació per a l'anàlisi i els estudis socials calcats del franquisme i aplicats pels governs del PP a les Illes i a País Valencià són el ressentiment per la llengua que ens estan oferint. No! Gràcies, senyora Camacho.

Al cap de tants anys d'entrenament sota la tortura psicològica del bla, bla, bla electoral he estat relaxat mentre durava l'intercanvi de cromos entre Mas i Junqueras. Probablement que els acords formals que veuran la llum no tindran res a veure amb els acords tàcits que hagin pogut quallar la confiança i la lleialtat induïda de l'un a l'altre. Vull suposar que la reticència inicial de ERC i la inflexibilitat inherent a la federació CiU no hauran enquistat l'acord en un conflicte latent a curt termini, de ser així, més ens valdria convocar eleccions anticipades que, sent en segona volta, serien determinats i definitivament plebiscitàries. D'altra banda, hauria estat xocant que l'un per l'altre amb la majoria que sumaven no fossin capaços de reconvenir les acusacions mútues i els ressentiments partidistes per donar fortalesa al servei patriòtic que deuen a la ciutadania que els ha

abocat a compartir una responsabilitat que, si no volien quedar retratats com a miserables i covards, era ineludible. CDC ho devia a la seva massa electoral pels anys equivocats de peix al cova, de nadar volent guardar la roba i de fer la puta i l'alcovota a part d'altres pecats, que, no sent aigua passada, comparats amb els tripijocs del gendre del rei, el cas Gürtel, l'enginyeria financera de Rato a Bankia i la llista inacabable que es reparteixen PSOE i PP, ben comptat seria com culpar-los d'haver-se menjat la xocolata del lloro. ERC ho deu a tota la massa electoral que va quedar decebuda per un primer tripartit, que va tenir el mèrit d'enfilars Zapatero al balcó de la Generalitat i per un segon tripartit contra natura, anomenat entesa, que només va servir per facilitar la feina als guionistes de Polònia, també ens ho deu a la militància per les lluites intestines que van desintegrar el partit i el van posar en perill de desaparició. Potser em passo d'optimista i he estat una mica tou, per això voldria ser una mica crític i pregar a tots els parlamentaris que no es passin de creatius, que els llocs de treball només els creen el emprendors i que la gent que ells han col·locat des de la mort de Franco, a part de ser una massa salarial insostenible i escandalosament endogàmica, el nepotisme predominant fa un tuf de claveguera inaguantable. A l'hora de les genialitats, que vagin al bar, el lloc idoni per als experiments amb gasosa i evitar més danys col·laterals.

17 de gener, Sant Antoni. Tortells i borregos 7 de febrer, Dijous Gras Coques de llardons

Artesans del pa
Pastisseria de dolç i salat
Especial Catering

Bautista

Mestres Villà 87-89 · Tel. 93 555 20 89 · El Masnou

david

pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

De les pastisseries del Masnou

A contracor

Per Ramon Serra i Roca

Res és mai el que sembla i els temps sempre estan canviant. Pesarós i amb aquesta maleïda frase a la testa, caminava capcot un home en la cinquantena llarga, arrossegant els seus peus gairebé sense esma per la llarga avinguda del seu fracàs. Ell, que volia menjar-se el món, es trobava en la cruïlla més difícil de la seva vida, en el punt de caixa o faixa, del tot o res.

Els metges parlaven d'una forta depressió post-traumàtica i que la cura, a part de la muntanya de fàrmacs, vindria pel vell aforisme del *a poc a poc i bona lletra*. No saben el que tinc, explicava als seus amics i coneguts, que no tenien temps de fer-se el distret i eren enxampats per aquells ulls tristos de gos apallissat. JB Garcia no comprenia el perquè de la seva situació. Qui era aquell home que cada mati se'l mirava des de l'interior del mirall, de fit a fit, grollerament, i li treia la llengua en senyal de mofa?

Un mati, cansat de les burles de l'home del mirall, el va repartir que sortís del seu amagatall si tenia prou valor o, com dirien en el seu antic barri, No tens collons!

L'home, que es protegia darrere un vidre brillant, va somriure lleugerament i va allargar una mà fora de la seva protecció i llavors es va tornar tridimensional i li va etzibar una hòstia amb la mà oberta en plena cara, que va ressonar amb una reverberació espectacular, per instants després tornar a la seva dimensió protectora tot rient a cor què vols davant aquell infeliç, que seguia astorat per culpa de la sonora bufetada.

Un cop recuperat de l'ensurt, va llançar un bon feix de renecs tot mirant aquell "pájaro", que es protegia d'una manera indecent.

– Ets molt valent d'aquí darrere estant.

– Entra-hi tu si pots?

– Cabró, saps que no ho puc fer.

– Segur que no pots?

JC Garcia, emprenyat com una mona, va voler ficar el cap dins l'espill, però es va donar un cop al nas, que va sagnar com si d'un porc es tractés. Es va dirigir directe a l'armariet de darrere seu per agafar una mica d'alcohol per aturar aquella sagnia. Amb l'ajuda d'una tovallola del bany la tèbia sang va deixar de fluir i ell va recuperar lleugerament el control.

Les rialles escandaloses de l'home ocult el van retornar a un estat d'excitació paranoica, que li feia perdre el control completament.

– Et mataré, juro que et mataré, malparit.

– No, no podràs, sóc dins teu, però sóc jo qui té el control.

– Siguis on siguis, això s'acaba avui.

– Pobre desgraciat, ets incapaç de fer-me ni tan sols una rascada.

JC es va dirigir esperitat fins a l'armari on guardava l'escopeta de caça i la va carregar amb dos cartutxos de posta, d'aquells de matar senglars. Amb l'arma a la mà, es va sentir més segur i s'encaminà de nou a la cambra de

bany per tal d'afrontar la seva sort contra aquell home que habitava en el seu mirall.

Un cop enfront del seu malson, va començar a gallejar encarant l'escopeta en direcció al mirall tot amenaçant el seu acèrrim enemic amb aquestes paraules.

– I ara què? Vinga, treu-me la llengua un altre cop.

– No facis el burro que pots tenir un accident.

– Tant se me'n fot.

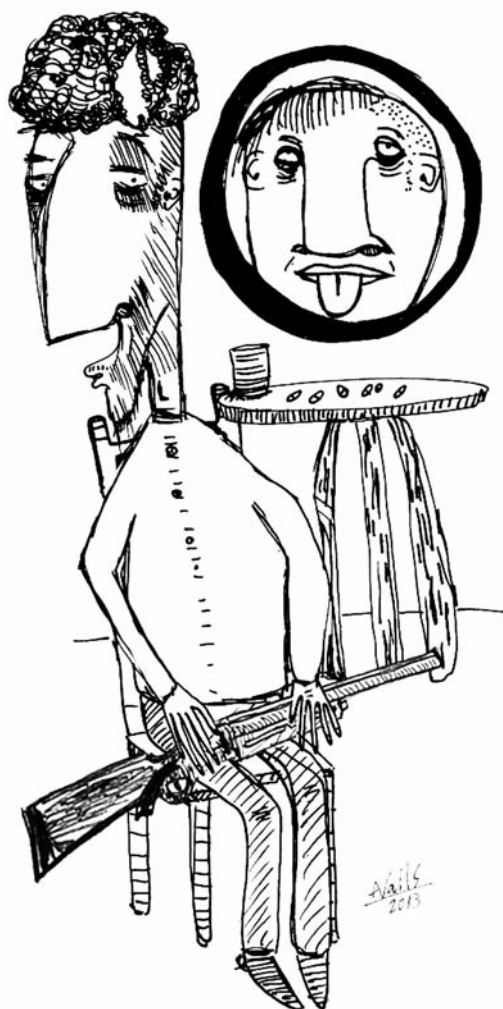
– Tu mateix, però ho tens fotut.

Va sonar un tret que esmicolà el mirall en mil bocins, i el cos de JC era ple de forats per on rajava la sang a doll. Què ha passat?, es preguntà abans de perdre l'equilibri i caure a terra. En plena agonia va recuperar per un instant l'antiga lucidesa i es va adonar per la posició de l'arma que el que havia passat era purament i senzillament un suïcidi i que no existia ningú darrere el mirall. El seu cervell recuperava l'aplom tot just segons abans de la seva mort, i de la seva boca van sortir les darreres i lúcides paraules:

– Els temps estan canviant, però ja no hi sóc a temps.

– Ja et vaig dir que era dins teu.

– Ara me'n vaig, me'n vaig, me n'he anat.

7 de febrer, Dijous Gras.

**Botifarres d'ou i faves amb cansalada,
pasta amb bacó i pinyons, peres amb vi,
carns, botifarrons, caves,
mandonguilles, pollastre farcit,
llom, ous i llardons.**

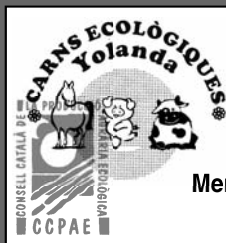

Ple de pasta
cuina de qualitat a prop teu
Menjars per emportar

Joan XXIII. 46 Obert de
93 555 52 08 dimecres
a diumenge

Mercat Mpal. P. 21
93 540 95 16

www.pledepasta.com

Yolanda
Per una alimentació
sana i equilibrada

Mercat Municipal del Masnou
93 540 11 37

DOS MÉS DOS
MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST
VINS I CAVES
EMBOTITS SELECTES

Navarra, 100. 93 555 14 82 EL MASNOU

C A R N I S S E R I A

Can Ventura
Romà Fabra, 18 · 93 555 73 95
El Masnou

VEDELLA · XAI · PORC · POLLASTRE · EMBOTITS

**Màxima qualitat
en tots els seus
productes**

El Masnou
Mcat. Municipal · 93 540 10 61
Sant Miquel, 25 · 93 540 88 02

Badalona
Mcat. la Salut, 41 · 93 388 16 87

Xarel·lo

Àngel Guimerà, 30
Tel. 93 555 21 41
08328 ALELLA

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT

VINS D'ALELLA
SERVEI A DOMICILI

FRUITES I VERDURES

Comandes a domicili
Collita pròpia

Mercat Municipal
93 540 03 52

Butifarra d'ou amb carxofes, butifarra crua amb
calçots,... i més a Can Rac

C A N
R A C

Mestres Villà, 10 · 93 555 16 64 · WWW.CANRAC.COM

Crònica XIV TROBADA D'INTERCANVI DE PLAQUES DE CAVA

Per Pere Compañó

Ara farà 15 anys que la Rosa Maria i en Joan, després de compartir la seva afeció a col·leccionar plaques de cava i d'intercanviar-ne, i veient que altres persones també la compartien, es van embolicar la manta al cap i junt amb les respectives parelles i alguns voluntaris, van proposar de fer una trobada d'intercanvi de plaques de cava a la Junta de *Gent del Masnou*. Cap dels qui s'hi van involucrar no tenia ni idea de com s'organitzava una cosa com aquesta, i van anar a cercar informació. Es van posar en mans de persones que semblava que sabien de què anava el tema i van posar mans a la feina per tal d'organitzar la primera trobada d'intercanvi de plaques de cava del Masnou. El local, el tenien, la il·lusió i ganes també i les plaques i el cava va encomanar de fer-los a una de les persones que semblava que en sabia... I tant que en sabia!... primera aixecada de camisa i primera 'novatada', però la veritat és que la trobada va sortir molt bé i va passar-hi força gent a fer els seus intercanvis, fet que va encoratjar els organitzadors a preparar-ne una altra per a l'any següent.

Enguany s'ha celebrat la XIV (sí, catorzena) i, malgrat coincidir amb un diumenge importantíssim (les eleccions al Parlament de Catalunya) i també malgrat la crisi econòmica i que, de trobades, n'hi ha com bolets en un bon any, ha tornat a ser un èxit. Diuen que els nadons vénen amb un pa sota el braç i que més val caure en gràcia que ser graciós, però de la trobada del Masnou i organitzada per *Gent del Masnou*, n'estem més que satisfets; la feina es fa seriosament i amb tot l'esperit d'intercanvi i col·leccionisme i, per tots els 'inputs' que ens arriben, és de les més reeixides de Catalunya; ens plau molt de veure que cada any hi ha gent nova i que persones que posen taules tornen cada any i ens feliciten per l'organització i que, en acabar, ens

encoratgen per a la de l'any proper. Com els col·leccionistes i compradors saben, la nostra col·lecció de plaques és dels vaixells de vela del segle XIX que foren capitanejats o tripulats per masnovins i, tot i ser una anomenada 'pirula', és de les col·leccions que fa goig tenir a un col·leccionista. Les persones que compren l'ampolla i que tenen la sort que els toqui un dels molts lots que se sortegen, marxen més contents que un gínjol; i els col·leccionistes que han pogut intercanviar al seu gust –fins i tot els més veterans sempre troben alguna cosa per canviar– ens comenten que és de les trobades per on passen més col·leccionistes. De moment el vent ens bufa de popa, només un any en els catorze que portem ens ha plogut i quin desastre de trobada –molta gent apilada dins els locals de *Gent del Masnou* i *La Calàndria*...– ens va fer patir de valent...; però, com he comentat, el vent ens bufa de popa. De tot aquest èxit, malgrat tots els malgrats que he comentat –l'assistència (tot i que menor que en anys anteriors) va ser força lluïda– n'hem de donar les

gràcies a tots els nostres col·laboradors, voluntaris i a l'esperit i ganes de fer-ho de *Gent del Masnou*. Ens fem grans (la trobada i els organitzadors)... com he dit, catorze anys d'il·lusió i organització, fidels al cava de casa Rekondo i Roura (excepte el primer any... el de la 'novatada', que era OR) i a la tradició del Masnou (els nostres vaixells i capitans) i que molt ben explicat queda en els díptics que acompanyen cada ampolla de cada trobada. Ara a preparar la quinzena, Déu (i la Rosa Maria i en Joan) diran quin serà el futur de la nostra trobada.

Col·laboradors: Ajuntament del Masnou, Associació Lúdica Amics del Pere Grau, Agrupació Sardanista del Masnou, associacions de col·leccionistes C.P.C., Xapes.net, A.C.P.Bagà i C.P.C. Catalunya, Revista La Clau, establiments comercials Can Colomé, Can Rac, Novetats Maria Pradell, El Cellar del Mar, Condís Pere Grau, Pastisseria Miquel i Can Mai Tanquis, caves Blancher de Sant Sadurní i Roura d'Alella.

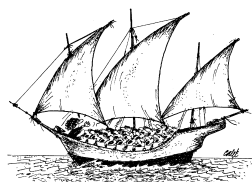
Moltes gràcies a tothom.

Crònica

Concert de Nadal de la Coral Xabec

Per Esteve Pujol i Pons

L'ambient nadalenc omplia la vila; només calia fer una volta per les parades de la fira del Camí Ral i te n'amaraves. A la parròquia de Sant Pere també tot estava a punt per al Concert de Nadal que cada any ofereix la Coral Xabec: l'orquestra i els cantaires anaven arribant i l'auditori omplia els bancs disposat a deixar-se saturar per la joia musical del Nadal. Quarts de deu del vespre del dissabte 22 de desembre.

Poques vegades havia passat que a la primera part del concert només cantéssim nades en català; d'altres vegades n'interpretàvem alguna en llatí, en portuguès, en castellà, en francès, en anglès...; en aquesta ocasió ens vam quedar a casa –potser per allò de *Com a casa no hi ha res!*–, al redós del nostre Pessebre, a la casa pairal, al caliu de la llar catalana, potser a l'escalf del nostre piset masnoví; ens vam quedar ben a la vora.

Vam començar el viatge musical amb *Nadal* (J.Farràs/F.Vila), que és una proclamació i és ensems un desig vehement: *Nadal ha vingut com un raig de claror dins la tenebra de les llums mundanes a fer brollar una font de germanor en el desert de soledats humanes. Mes l'home vol viure en un abisme absurd portant a dins una vana fal·lera i quan, desenganyat, a la llum surt fregant-se els ulls cremats, recau en la ceguera... Nadal ha vingut com un raig de claror... Obrim de l'esperit finestres i portal, i un xic de neu refrescarà les galtes, ens entrarà la llum d'aquest Nadal, que ens farà més germans i esborrarà les faltes... Nadal ha vingut com un raig de claror... Nadal!*

I van seguir *Dins una cova* (W.J.Kirkpatrick/L.M.Durham/M.Cervera), *Sant Josep i la Mare de Déu* (trad.catalana/P.Jordà), *La Pastora Caterina* (trad.catalana/A.Pérez Moya), *El dimoni escuat* (trad.catalana/F.Vila) i *Les dolces festes* (trad.catalana/J.Capdevila). En iniciar la segona part, els músics ens

van fer un regal deliciós de veritat, l'*Adagio del concert per a oboè i orquestra*, de J.S.Bach. L'oboïsta Roger Roca s'hi va lluir. Gràcies, fidels acompanyants dels nostres concerts, Alba Codina i Satenik Lalayan, violins, Ferran Vilanova, viola, Bàrbara Valentí, violoncel, Manel Vega, contrabaix, i Leandre López, trompeta. Va ser una delicadesa de debò.

Després, i havent tornat ja al programa del concert, vam viatjar una mica més lluny que a la primera part; vam arribar fins a França i fins i tot a Anglaterra. Al país veí, hi vam trobar un músic, Théodore Dubois, que va compondre una *Messe brève à 3 voix*, tan sòbria com encisadora: *Kyrie, Gloria, Sanctus-Benedictus i Agnus Dei*.

Era difícil de passar un Nadal sense que topéssim amb G.F.Händel, aquell alemany universal arrelat a Londres, que va escriure una de les músiques més belles sobre la vida, la mort i la glori-ficació de Jesucrist, l'Anyell sacrificat, digne de rebre tota glòria i lloança, Rei de Reis, Senyor de Senyors; parlem, és clar, de l'Oratori *El Messies*; Nadal i Pasqua com un sol cant immens. *Pastoral, Worthy is the Lamb that was slain i Halleluja* van ser els tres números escollits per a aquest capvespre.

Els aplaudiments van convidar a afegir-hi encara, i cantada per tothom, l'entranyable *Fum, fum, fum* (trad.catalana/F.Vila).

La Montserrat Llagostera havia dissenyat i dirigit una cantada nadalenca ben del gust de tothom; hi havien col·laborat l'Ajuntament i la Parròquia de Sant Pere. Va ser un viatge melodiós molt plaent per a intèrprets i oients.

Amb el que cadascú hi va contribuir es van recollir 400€, que es van destinar, meitat i meitat, a la Marató de TV3 d'enguany i a les obres de restauració de l'església parroquial.

Vam sortir-ne sentint al cor que el misatge del Nadal continua vigent aquí i avui.

ALTRES CANTADES NADALENQUES DE LA CORAL XABEC

Ja és costum que la *Coral Xabec de Gent del Masnou* escampi música per la vila durant els dies de Nadal, a més del concert tradicional.

Els residents de la *Casa Benèfica* ja esperen la cantada que els fa viure encara més aquestes diades, les quals, si per a tothom ja són prou emotives, ho són molt més per tots els records, joïsos i potser no tant, que brollen en la seva memòria i sentiment; per a molts d'ells són un munt els nadals viscuts i han deixat un pòsit molt dens en l'esperit.

El diumenge 23, al migdia, la coral va fer somriure les cares i enrogir els ulls als qui s'acullen en aquell casal tan emblemàtic per als masnovins. Ja sabeu que, gràcies a aquesta institució, la nostra població té l'honrós títol oficial de Vila Benèfica.

La direcció de la Casa ens rep sempre amb una amabilitat completa i ens agraeix amb delicadesa aquesta estona que hi dediquem tan de bon grat.

I cap a la una del migdia ja érem al carrer de *Sant Rafel* per cantar també unes quantes cançons de Nadal davant el Pessebre que els veïns d'aquest carrer munten any rere any. Molts vilatans ens hi acompanyaven –el temps benèvol i el cel serà hi convidaven– i escoltaven amb gust els villancets ben nostres.

L'Associació de Veïns tenen cada any el gest amable d'invitar-nos a *refer forces i amorosir la gola* abans d'acomiar-nos.

Des d'aquestes ratlles volem mostrar el nostre agraïment tant a la Casa Benèfica com al carrer de Sant Rafel per comptar amb nosaltres a l'hora de festejar el Nadal.

Tornarem, si Déu vol!

BON ANY 2013

Comerciants del carrer Pere Grau

finques **OCATA**

93 555 14 73

NOVETATS PRADELL

**MARIA
PRADELL**

93 540 35 76

gabinet **OCATA**

93 555 14 73

HOTEL TORINO

93 555 23 13

 **PASTISSERIA
miquel**

93 555 06 61

CLIPG
CENTRE MÈDIC PERE GRAU

93 555 35 78 / 36 58

J. Ramón
Sastreteria
Camiseria
a mida

93 555 02 44

 L'ENDOLL
INSTAL·LACIONS
SEGARRA,SL

93 555 12 52

Mobles Vilalta
PRIMERA CASA AL MASNOU

REBAIXES D'HIVERN FINS AL 16
DE FEBRER DEL 2013

DEL 5 AL 20% DE DESCOMpte SEGONS ARTICLES

(Excepte promocions i ofertes)

Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

Perruqueria
CrisAnd

Nova adreça: 1r de maig, 24

Al costat de l'ambulatori del carrer Sant Miquel

1r. de Maig, 24 • Tel 93 555 38 48 • 08320 El Masnou
Hores convingudes

Els
DILLUNS **DE** **21.00** **hores**
A **23.00** **hores**
JUGA A SCRABBLE
EN CATALAN
GENTIL MASNOU
2013 **El Masnou**

Històries de la vila

Per Joan Muray

TOROS AL CASINO... i toreros masnovins

Sembla estrany, però així com del 1958 al 1966, al Masnou, s'hi feren sis cursos d'hípica, a la dècada anterior, tres anys després d'acabada la guerra (1936/39), a l'any 1942, hi hagué curses de braus, toros al Casino i amb *cuadrilla de toreros locales*.

El programa, que era per a dos dies, un cap de setmana, els dies 5 i 6 de setembre, duia aquest encapçalament: **"Plaza de Toros de Masnou" Grandiosos Acontecimientos Taurinos organizados por un grupo de aficionados de esta localidad y socios del Casino...**

El programa (vegeu-lo sencer a part) explica l'ordre en què es desenvoluparia l'acte, en cadascun dels dos dies. Aleshores, si més no en llocs que no fossin les places habilitades a aquests efectes, hi havia una primera part, diguem-ne, còmica.

Aquell dissabte, 5 de setembre, va començar amb les acrobàcies d'un motorista, que fins i tot se les havia amb un jòneec. Aclaria que, en cas de no poder-lo matar el motorista, ho faria un torero de jòneecs.

Va seguir amb el que en deien una *charlotada*. Que consistia en el mateix que feien els toreros, però fent riure. Després ja va anar la cosa seriosa.

Per cloure la *corrida*, va intervenir el *elenco* local, compost per masnovins i estiuiejants (1). El *matador* era P. Olivé, els *banderillers* eren Pepe Masoliver i Ricardo Roca. I la *cuadrilla*, Pepito Pagés, Adolfo Florensa, Mario Pagés, José Mª Espas, Manuel Guasch i Pepe Vila. També hi hagué una actuació típica d'aquell temps, el DON TANCREDO (2), que era el masnoví Gabriel Casals "Bonás".

El final fou una *gran traca valenciana*. Els preus d'aquesta *corrida* eren de 10 pessetes l'entrada general, i la llotja amb sis cadires, a 90 pessetes.

El segon dia, el diumenge, 6 de setembre, la cosa ja va anar més seriosa. Toreros professionals torejaren els

Plaza de Toros de MASNOU

Grandiosos Acontecimientos Taurinos organizados por un grupo de aficionados de esta localidad y socios del Casino, y en honor a los matadores

Pedro Basauri
PEDRUCHO

Sábado, día 5 de septiembre de 1942, a las once de la noche, Inauguración de la Plaza

Grandiosa Fiesta Taurina

Con superior permiso y si el tiempo no lo impide se lidiarán 4 hermosos novillos erales del famoso ganadero Ignacio Encinas del Espinal, con divisa verde y caña

ORDEN DE LIDIA

1.ª Parte. Presentación del motorista **ARESTA** el cual sobre su moto hará toda clase de acrobacias; rejoneará y banderillará un hermoso novillo, caso de no morir del reión, será muerto a estoque por el valiente novillero **ANTONIO SAGÜES** vestido en traje de luces, con su cuadrilla.

2.ª Parte. Gran Charlotada, en la que tomarán parte **Charlot, Ramper y el Chispa** que matarán un hermoso novillo.

3.ª Parte. El aristócrata torero deportman don **JOSE MASSANA** lidiará un hermoso novillo, acompañado de su correspondiente cuadrilla.

4.ª Parte. Presentación de la cuadrilla de toreros locales

MAÑADOR: P. OLIVE

BANDERILLEROS: Pepe Masoliver y Ricardo Roca

CUADRILLA: Pepito Pagés, Adolfo Florensa, Mario Pagés, José M.º Espas, Manuel Guasch y Pepe Vila.

DON TANCREDO

Gabriel Casals "Bonás"

Sobresaliente de espada: **ANTONIO RAMOS**

Director de lidia: El famoso diestro **EMILIO CORNIDES "PERLACIA II."**

El espectáculo finalizará con una espléndida traca Valenciana

Precios: General, 10 plas. - Palco con 6 entradas, 90 plas.

Pedirá la llave para ambas corridas, montando dos briosos caballos andaluces, las gentiles señoritas de la colonia veraniega **M.ª ROSA Y ANTONITA MASSEGUR**

Presidirán las corridas distinguidas señoritas de esta localidad veraniega. — Los espectáculos serán amenizados por una famosa banda de música

Abono para las dos corridas: Entrada General, 20 pesetas. — Palco con 6 entradas, 175 pesetas.

NOTAS: No habrán sobornos y si por algún caso algunos de los diestros anunciados no pudiesen actuar, y previo aviso en las taquillas antes de la entrada, éstos serán sustituidos por otros, sin reclamación alguna. — Por orden gubernativo se prohíbe, estrictamente salir al ruedo toda persona

Aurelio Puchol
MORENITO DE VALENCIA

Domingo, día 6 de septiembre de 1942, a las cinco de la tarde

Grandiosa Corrida

Con superior permiso y si el tiempo no lo impide se lidiarán, banderillarán y serán muertos a estoque, 6 hermosos novillos escogidos de la acreditada ganadería de D. Ignacio Encinas del Espinal, con divisa verde y caña

ORDEN DE LIDIA

1.ª Parte. Será muerto a estoque un hermoso novillo por el aficionado deportman **ANTONIO AYALA**

2.ª Parte. Presentación de los famosos toreros **Pedro Basauri**
PEDRUCHO
Aurelio Puchol

Morenito de Valencia

los cuales matarán 4 hermosos novillos, mano a mano Banderilleros: DANIEL GARCIA, JUAN PARDO, RAMON CORPAS, PEDRO PERLACIA II, ANTONIO SAGÜES (padre) y ANTONIO SAGÜES (hijo).

Sobresaliente de espada: **JOSE MARTINEZ**

3.ª Parte. Se lidiará un hermoso novillo eral por la famosa cuadrilla de esta misma localidad y socios del Casino

MAÑADOR: Juanito Villa "Terremoto"

Banderilleros: TOMAS MARISTANY, PACO GUERRA DEL RIO

CUADRILLA: GABRIEL PEREZ BOFILL, MARCELO ABAD, ANTONIO GARRIGOSA, CARLOS TRAVIESO, FERNANDO CHINCHILLA, RAFAEL MARTI

DON TANCREDO: GABRIEL CASALS "Bonás"

Sobresaliente de espada: **ANTONIO SAGÜES**

Director de lidia: El gran diestro **EMILIO CORNIDES PERLACIA II**

Precios: General, 12 plas. - Palco con 6 entradas, 100 plas.

jònecs, tot i que hi hagué també una aportació local (masnovins i estiuiejants), que actuaren amb el darrer dels jònecs.

Foren els *banderillers* Tomas Maristany i Paco Guerra del Rio. I la *cuadrilla* fou composta per: Gabriel Perez Bofill, Marcelino Abad, Antonio Garrigosa, Carlos Travieso, Fernando Chinchilla i Rafael Martí. També hi va actuar en "Bonás" Gabriel Casals.

Els preus d'aquest dia eren un xic diferents. L'entrada general era de 12 pes-

setes i les llotges a 100 pessetes. Hi havia un preu especial si hom agafava entrades per a tots dos dies, era de 20 pessetes l'entrada general i 175 pessetes les llotges.

En ambdós dies dues estiuiejants complirien el ritual d'aquest tipus d'espectacle, la *petición de llave del toril*. El programa, amb el llenguatge de l'època, ho deia així: *Pedirá la llave para ambas corridas, montando dos briosos caballos andaluces, las gentiles señoritas de la colonia veraniega M^a*

14

Plaça de la Llibertat. Sardanes de l'any 1917

Vista general de la plaza. Del llibre del cinquantenari del Casino (1904-1944)

Vista de la cuadrilla de toreros locales

Rosa y Antoñita Massegur.

Dies més tard, el diari *La Vanguardia* informava de l'acte. Deia: **FESTEJOS EN MASNOU.** - Organizados por socios del Casino de Masnou y aficionados al arte de cúcharos (3), hubo en Masnou días atrás dos festejos taurinos en el parque del Casino, habilitado para plaza de toros. El primero fué honrado con la presencia del gobernador civil y jefe provincial del Movimiento, don Antonio Correa Véglisson, que fué cumplimentado por autoridades (4), Junta del Casino y organizadores. Ocuparon la presidencia después el delegado de la autoridad, el presidente del Casino (5) y los organizadores, acompañados de las señoritas Tuya Travieso, M. Luisa Lletjós, Carmen Noblom, Nieves Guerra, Montserrat Mitjans, Rosita Mingel, Isabel Odriozola, Rosa Maristany, Pilar Estapé y M. Luisa Gutiérrez, ataviadas con mantilla, peineta y claveles rojos. La concurrencia fué numerosa.

Abans de cloure aquestes notícies de setanta anys enrere, voldria que observéssiu bé les imatges de la "plaza", ja que deuen ser úniques en el seu gènere, perquè les banderoles que la guarnixen no són les habituals, sinó les banderes dels senyals marítims, o sigui

el codi internacional de senyals amb banderes, cadascuna de les quals correspon a una lletra de l'abecedari.

Al Masnou, sovint, tant al Casino com a l'Ajuntament, s'hi ha recorregut per guarnir el que fos amb motiu de festes. També ho féu la *Societat La Calàndria* quan va inaugurar els seus nous locals el 1951. És una forma de no haver de posar-ne d'altres que no agraden.

Com veieu, no calen més explicacions. El Masnou és una vila completa, ha tingut de tot, bo i dolent, ens agradi o ho abominem. La història és la història i no cal buscar-li tres peus al gat, aleshores eren uns temps i es feien unes coses. Ara es veu diferent, tot i que hi ha certes coses que, la veritat, no podria ni practicar ni participar-hi.

NOTES

1- Aleshores la gent en deia *veranejants* [*vranejants*], i algú també, en to de befa punyent, *merdejants*.

2- Això del "Don Tancredo" fou un tipus de toreig burlesc que es va practicar durant la primera meitat del segle XX. El qui en feia, enfilat en un pedestal al bell mig de la plaça i vestit de blanc, esperava el brau; s'havia d'estar ben quiet perquè fos confós amb una estàtua (el del Masnou no anava de blanc). Quasi sempre ho feien persones molt necessitades i que sovint en sortien malparades.

3- Aquest *arte de cúcharos* és el nom també donat al toreig, i prové d'un famós torero del segle XIX, a qui de sobrenom deien "Cúcharos".

4- L'alcalde del Masnou d'aleshores era D. Santiago Buch.

5- Aleshores el president del Casino era D. Pablo Bertran Collell.

Vista d'un sector de públic de la grada

UNA TARDA A L'ENGENHAO

Per Joan Maresma Duran

L'estadi olímpic **João Havelange** és nou. Va ser inaugurat el juny de 2007 amb motiu dels XV Jocs Panamericans, que es van celebrar a la ciutat carioca. Actualment té capacitat per a 46.000 persones assegudes còmodament, però l'hauran d'ampliar per als Jocs Olímpics de 2016 i s'espera que hi càpiguen 60.000 ànimes. Exigència feta pel COI, i de segur que algú en traurà uns quants diners. Ja se sap que amb el tema d'obres públiques els pressupostos són sempre més elevats que quan s'elaboren...

L'estadi és al barri de la Zona Norte anomenat *Engenho de Dentro*, i d'aquí ve el nom de com és conegut popularment, *Engenhão*. En aquest barri hi havia un ingeni on es molia la canya per treure'n el sucre.

Un diumenge a la tarda hi vam estar per celebrar el títol de campió de la lliga brasilera de 2012. L'equip guanyador va ser el de la família de la Mari, el *Fluminense*, on juga un vell conegut de l'afició blaugrana, el *Deco*. Per arribar-hi, res millor que el transport públic. El metro i el tren. Ens va sorprendre gratament l'eficiència dels dos mitjans de transport, ja que sempre tenim recel de les grans aglomeracions de gent. Això sigui possiblement per l'edat, no obstant, perquè passar el full del calendari em fa adonar que les multituds cada cop m'agraden menys...

Ja a l'estadi, la festa va ser emocionant, històrica —el *Flu* aconseguia el seu quart títol de lliga en 42 anys que es disputa el campionat brasiler; les condicions de Brasil, un país continental, han fet que el campionat nacional comencés amb l'aviació, perquè les

distàncies són enormes—, exuberant. Realment una celebració ben bonica. La *torcida* va vibrar, va omplir l'estadi, va formar un enorme mosaic i va aplaudir rabiosament els jugadors quan van aixecar la copa i van fer la volta olímpica.

Quan un càntic començava a sentir-se en un cantó de l'*Engenhão*, l'altre ja contestava en sintonia, així com les onades i els olés. Fins i tot alguns xiulets a l'equip adversari, el *Cruzeiro de Belo Horizonte*, que va acabar guanyant per 0 a 2. Però això va ser el menys important.

Em sembla curiós el vell esport bretó: congrega multituds, les persones es transformen, criden, insulten, canten, animen, riuen, ploren, a alguns els surt el *hooligan* que tots portem a dins. I tot això i més concentrat en 90 minuts...

I en el futbol no compta el currículum... No és important si s'ha

guanyat tot. No pot existir ni el descans ni la diversió; de res serveix haver guanyat el campionat anterior o tenir un palmarès històric. No es considera mai que ja s'ha demostrat tot sinó que l'exigència és guanyar el següent torneig també, com si tot comencés des de zero i l'alegria passada no pot fer res davant l'angoixa del proper partit. Per tant, no duren gaire les penes ni la indignació, que d'avui per a demà es poden veure substituïdes per l'eufòria o la santificació. Llàstima que la vida no sigui ben bé així. I tal i com va dir el porter Casillas (em cau bé i crec que és una bona persona) davant la malaltia de Tito Vilanova: *El fútbol es siempre secundario*.

Bon any 2013

TAXIS DEL MASNOU
93 540 33 18
A qualsevol hora

 escola de música
Emma Calvo
T'agrada cantar? T'agrada el gospel?
C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

Parlem de llibres

Per Pere Martí i Bertran

Una vida en còmic

L'editorial Barcelona Multimèdia, que es va fer popular amb els Otijs, arran de l'èxit internacional de *La Bíblia dels Nens*, s'ha especialitzat gairebé en publicacions religioses, sobretot en xarxa, però també en paper. En són bona mostra dos títols recents: *Francesc i Clara d'Assís* i *Ignasi de Loiola* (1), dos còmics que pretenen acostar la vida dels dits sants a infants i joves.

El darrer, com assenyalava molt clarament al pròleg el jesuïta Gerald Blaszcak, té una doble lectura: d'una banda la biogràfica, basada en els textos que el mateix Ignasi de Loiola (1491-1556) va dictar a petició dels seus companys; i de l'altra, "la lectura del relat espiritual del pelegrí" (p. 5). Toni Matas, assessorat per diversos jesuïtes, fa una tria més que correcta de fragments que permeten de seguir el fil d'una vida dedicada a l'estudi, l'oració i el servei als pobres. Una vida que va canviar radicalment gràcies a les lectures que durant una llarga conval-

cència Ignasi va fer. Tant va canviar que va deixar la vida de noble i llibertí per iniciar un camí ple de dificultats, perquè molts no entenien, com en el cas d'altres sants (Francesc d'Assís, per exemple), que ho deixés tot per dedicar-se a menjar, viure com un pobre...

El seu pelegrinatge per a nosaltres té un valor afegit, ja que es va iniciar a Montserrat i Manresa, abans d'emprendre, des de Barcelona, el primer i únic

viatge a Terra Santa. A partir d'aquí es dedicaria a l'estudi (Barcelona, Alcalà, París...) i a la predicació, sobretot dels seus coneguts "Exercicis espirituals", que el van fer famós arreu, però que li van portar problemes, fins i tot amb la Inquisició. Ja de gran, juntament amb d'altres companys d'estudi, va ser ordenat sacerdot (1537) i tots junts es van posar al servei del Papa amb el nom de "Els companys de Jesús" (p. 53). Des d'aleshores i fins a la seva mort, a 65 anys, va ser un augment continuat de deixebles i un creixement espectacular de la Companyia, com explica a l'epíleg el jesuïta Josep Maria Rambla, que hi fa un repàs dels 450 anys de Companyia de Jesús, destacant-ne, és clar, més les nombroses llums que no pas les ombres, tot i quen'insinua algunes.

Un volum, no ho hem d'oblidar, que no seria el que és sense els documentats i detallistes dibuixos d'en Picanyol, el pare de l'*Ot*, el Bruixot i dibuixant de capçalera de l'editorial.

(1) Toni Matas (guionista): *Ignasi de Loiola*. Editorial Barcelona Multimèdia i Fundació Jesuïtes Educació, Barcelona, 2012. Il·lustracions de Picanyol. 60 pàgines.

Les nostres famílies d'avui

Pel Dr. Aleix Ripol Millet. Psicòleg i mediador en famílies
ripolmillet@hotmail.com 619 522 582

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes... els fills, la parella, els avis, la llar...

BONS PROPÒSITS PER A L'ANY 2013

No sé si vosaltres ho feu, però jo acostumo a fer uns quants bons propòsits quan comença un any nou... No acostumo a complir-los, però em fan pensar. Us passo els que he fet per a l'any que comença per si us donen alguna idea per a la vostra família... i perdoneu la meua pretensió.

- **Em proposo no tornar-me a queixar mai més de res** fins que els camps de refugiats arreu deixin d'existir i els seus nens tinguin una vida present i un futur acceptables.
- **Em proposo analitzar a fons la situació política i social actual del meu país** per descobrir i explicar a la

gent que estimo què podem aprendre i què –del que ens està passant– ens pot fer més humans, més austers, més solidaris, més bona gent...

- **Em proposo ser menys consumista, menys hedonista, menys "comodón":** no comprar tantes coses inútils, arreglar el que se m'espatlli en lloc de llençar-ho (encara que em surti més car), no agafar tant el cotxe (caminar!).
- **Em proposo cuidar més el meu cos...** i el de la gent que m'estimo: menjar més verdura, menys carn, fer més activitat física, dormir el temps necessari (mínim 7 hores per als adults i 8 o 9 per als nens...), beure poc alcohol (els nens gens!), no agafar l'ascensor...

- **Em proposo augmentar una mica (no podrà ser gaire!) la meua contribució econòmica a almenys una ONG** que ajuda a gent més necessitada, en el meu cas és a Metges sense Fronteres.

- **Em proposo implicar-me més, i arribar a ser bel·ligerant si cal**, en la lluita contra la injustícia, en favor dels més febles, en la defensa de la dignitat, de la llengua i de la cultura del meu país.

- **Em proposo cultivar més els meus hobbies i mirar menys la tele**, llegir més, passejar més, restaurar els mobles de casa meua (m'encanta!), dibuixar (encara que no ho faig gaire bé).

- **Em proposo esforçar-me més a fer de casa meua un lloc més acollidor** per als de casa i per a la gent que ens ve a veure.

- **Em proposo aprendre a cuinar i a cuinar:** ja sé que no m'apuntaré a cap curs de cuina però, almenys, estaré atent al que fa la meua dona (que cuina molt bé) i intentaré fer-ho a casa. (millor no us convido...).

- **Em proposo esforçar-me a descobrir en les persones que m'envolten més qualitats que defectes** i a intentar no criticar tant (em costarà...).
- **Em proposo contactar amb antics amics** que tinc una mica (bastant) abandonats.
- **Em proposo complir tot això que**

em proposo i no enfadar-me amb mi mateix si no ho faig.

Cal anar una mica contra corrent, però valoreu bé la vostra capacitat de fer front al que considereu negatiu de la cultura que us ha tocat viure: la vostra resiliència (com es diu ara...). I, sobre

tot, valoreu la capacitat dels vostres fills per fer-ho. Un pam de resistència als valors negatius imperants és necessari; dos pams és heroic, tres pams pot ser aïllament i bogeria, molt especialment per a la gent més jove i, per tant, menys resistent a la frustració.

Bon any!

AIGUA DE MAR

Per Josep Condeminas

En un escrit anterior publicat en aquest butlletí ja vaig fer palesa la meva admiració per la literatura de l'escriptor Josep Pla. Tinc força llibres d'aquest autor, perquè per a mi tenen la virtut que mai no em canso de llegir-los, i sempre hi trobo coses noves, com en el volum número dos de la seva *Obra Completa*, que porta el títol que encapçala aquest escrit, i està dedicat a coses de la mar. He de constatar que és un dels meus preferits. Pla era un home a qui agradava la mar, i des de petit hi va tenir un contacte constant. Tot i que era de família benestant, mai no va posseir un petit veler per fer creuers costaners, però si una barca, que va fer construir i que anys més tard va vendre. No sé els motius que l'impulsaren a vendre-la, però em consta que no va ser per desinterès per la mar. Així i tot, però, em porta a reflexionar sobre la inadaptació al medi marí d'algunes persones que, il·lusionades, es compren una embarcació i a la primera o segona sortida en queden totalment decebudes, potser perquè han atrapat un dia dolent, una mar revoltada amb el consegüent mareig, el cas és que la majoria de les vegades n'hi ha prou perquè la seva afeció se'n vagi aigua avall, i mai millor dit aquest terme. En aquest llibre Pla descriu magistralment la frustrada travessia des de Sòller a Barcelona en el petit iot d'un amic seu, i que, al capvespre, a l'alçada del Garraf, un sobtat tràngol de proa i un fort mestral va sacsejar de mala manera la petita embarcació amb la dificultat afegida d'una avaria del motor, que obligà el patró a tornar a Sòller a vela. Mentre Pla aju-

dava a governar l'embarcació, el seu propietari, un home de negocis de Barcelona, restà tot el viatge estirat a la llitera, marejat i lívid de terror. De retorn a Sòller, va embarcar en el primer vapor cap a Barcelona i es va desentendre del petit iot per sempre més.

Ja sé que no es pot generalitzar, ja que hi ha persones que durant molts anys gaudeixen dels esports nàutics, de la navegació amb petites o grans embarcacions; però, també sempre he sentit a dir de la duresa de la mar. Tot i que diuen que la professió de mariner és vocacional, és innegable que és un ofici dur i sacrificat. He conegut tres mariners professionals: un capità de la marina mercant, un primer oficial i un radiotelegrafista. En tots tres, cap sospita de manca de vocació, tot al contrari, però a la fi, encara joves, van deixar la professió. Significatiu! Motius... possiblement el desarrelament de la família, que comporta molts mesos fora de casa, sobretot quan tens dona i fills; la monotonia, la claustrofòbia del món tancat d'un vaixell i possiblement altres consideracions. Confesso que tinc una

visió romàntica de la mar, tot i que he viatjat en vaixell diverses vegades, en ocasions en precàries condicions, com l'anada al Sàhara amb motiu del servei militar. També sempre recordaré el Cap d'Any de 1964, de permís cap a casa, amb una mar picada, la cabina atapeïda de gent, sense higiene, vòmits per tot arreu, aire fètid, covat, i jo, amb un mareig que em va durar fins que vaig trepitjar terra ferma a Cadis. La veritat és que admiro aquelles persones que poden gaudir sense dificultats dels plaers de la navegació, de tenir aquesta capacitat i coneixements per governar una nau i guiar-la fins al destí escollit, gaudint de la solitud i llibertat dels grans espais oberts, d'una altra forma de vida. Arribat aquest punt, sempre se'm dispara la imaginació cap a aquella visió de postal, la d'un veler solcant una mar cinematogràfica, amb el rerefons d'un cel blau, artístic, de pintura a l'oli, transmetent una sensació de llibertat i aventura absoluta, que jo sols m'atreveixo a gaudir amb la literatura i el cinema, les pobres aspiracions d'un aventurer de butaca.

EFEMÈRIDES DEL 2013

Per Joan Muray
Vocal de Cultura

EL MASNOU

25 ANYS

(1988) de la mort de l'insigne pintor Miquel Villà i Bassols.

Miquel Villà

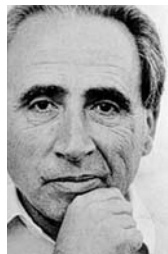

Vicenç A. Ballester

75 " (1938) de la mort de Josep Pujadas i Truch, excels poeta masnoví.

Josèp Pujadas

Joan Comellas

100 " (1913) del naixement de la novel·lista Walda Pla i Rosés.

125 " (1888) de la mort de l'arquitecte municipal Miquel Garriga i Roca.

150 " (1863) del naixement de l'industrial, polític i mecenes, Pere Grau Maristany i Oliver, comte de Lavern.

Gaietà de Planella

150 " (1863) del naixement del capi-

tà i industrial Tomàs Mirambell i Maristany.

CATALUNYA

50 ANYS

(1963) de les famoses declaracions de l'abat Escarré al diari "Le Monde".

L'Abat Escarré amb Pau Casals

50 " (1963) del triomf, en ple franquisme, de la cançó en català "Se'n va anar".

75 " (1938) que fou escollit president del Parlament de Catalunya el qui seria president de la Generalitat a l'exili, Josep Irla i Bosch.

100 " (1913) del naixement del gran poeta i insigne patriota Salvador Espriu.

125 " (1888) de l'Exposició Universal de Barcelona, símbol d'una Catalunya emprenedora.

Exposició Universal

125 " (1888) del monument a Colom, fet per l'arquitecte municipal masnoví, Gaietà Buigas i Monravà.

125 " (1888) de la inauguració dels vaporets interiors del port de Barcelona, les "Golondrinas".

125 " (1888) de l'estrena de la cèlebre obra "Mar i Cel", d'Àngel Guimerà.

600 " (1413) de la lluita sense èxit del comte Jaume II d'Urgell per la corona catalana, després de la "iniquitat" de Casp, que va donar la corona a una dinastia castellana.

Jaume II d'Urgell

800 " (1213) de la mort, a la batalla de Muret (Occitània), del comte-rei Pere I el Catòlic dins la croada contra els càtars, endegada pel rei de França i el papa de Roma.

1200 " (813) de la victòria naval d'Ermenguer, primer comte d'Empúries, sobre els sarraïns, a les Balears.

Escut d'armes dels comtes d'Empúries

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Esgla(i)ons

Primer mes d'un any gens desitjat. Caldrà reenfocar i seduir un any que acaba en un número ben lletjat. Pas a pas, començarem de quasi zero, esglaó a esglaó. No hi ha en aquest mes primer un bon grapat de propostes que ens sedueixin. Però... comencem tot anant a **La Seca** (c/ Flassaders, tocant al carrer de la Princesa, que talla amb Via Laietana). S'hi serveix *La tardor barcelonina*, del 10 al 27 de gener. Constitueix un homenatge a **Francesc Pujols**, escriptor i filòsof, amb motiu dels 50 anys de la seva mort. Escrita el 1907, *La tardor barcelonina* és una *nouvelle* precursora del surrealisme, on un jove Pujols reflexiona amb lucidesa i humor sobre el tema del doble, la impossibilitat de l'amor, el suïcidi i el fet català, entre d'altres qüestions. Thriller, novel·la de viatges filosòfica, manual del dandi català suïcida, que ens arriba ara a través d'un espectacle frontissa entre les arts plàstiques i les arts escèniques.

El **dissabte 12** de gener serem tot el dia per **NunArt-Barcelona Creacions Contemporànies** (Carrer del Sol 8; Oratori de Sant Felip Neri, metro: Fontana). A les 16 hi fan teatre infantil *La filla del senyor Bianchi*, per a nens i nenes de 3 a 9 anys. Amb els contes de Gianni Rodari i l'art de la interpretació de **Queralt Casasayas**, Magda Puig i Bàrbara Roig gaudirem de cinquanta minuts plegats. I a les 21, al vespre, podeu pagar entre 4 i 8 euros, i hi veurem *Cactus Love: Sacrificis*, escrita pel dramaturg **Iban Valero**, amb la interpretació de Nadina Campàs, Jaime C. Segura, Elisabet Sopesens, Iban Valero i **Mònica van Campen**. Darrers dies (fins al 13) per anar a veure *La nostra Champions particular*, de **Cristina Clemente**, amb els nostres adorats **Alicia Puertas** i **Joan Negrié**, al **Teatre Gaudí** de Barcelona.

El 16 de gener s'estrena *Adreça desconeguda*, de Katherine Kressmann, a **La Villarroel**. Lluís Homar i Eduard Fernández ens fan visitar l'Alemanya (nazi) del 1932.

El dia 19 de gener (fins al 17 de febrer) s'inicien les funcions de *Si, primer ministre* al **Teatre Condal** (Av. del Paral·lel, 91), amb la solvència còmica de Joan Pera, Carles Canut, Victòria Pagès, Ferran Rañé, Marta Angelat i Dafnis Balduz, amb direcció d'Abel Folk.

Una història catalana, de **Jordi Casanovas**, continua saltant d'escenari a escenari de la nostra ciutat. Ara torna al Nacional. A la Sala Gran, des del 21 de febrer fins al 7 d'abril. Felicitats, Jordi!

El Centre Cívic **La Sedeta** (Sicília, 321; Gràcia) recupera el text de Galceran *Fuita* el dia 27.

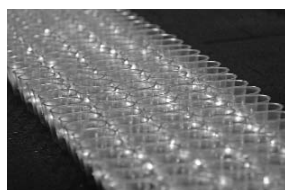
Posem-hi forces. Tots plegats. Benvingut senyor i senyora 2013.

Fes llum a la Independència

Estelada d'espelmes a la Plaça Jaume Bertran

Fotos de Xavi Cardona

assem
blea.cat

Al Masnou
!!! Decidim!
2 0 1 3

El passat 22 de desembre *Al Masnou decidim Assemblea Nacional Catalana* va fer una estelada amb espelmes a la plaça Jaume Bertran del Masnou. Aquesta manifestació catalana s'emmarca dins la campanya, a nivell nacional, que s'està fent per tots els racons de Catalunya. El diumenge dia 16 del mateix mes l'havien feta la gent de Teià, que van tenir suficients aportacions per encendre 1500 llànties, tot i que el vent els va esventar una mica la festa. En sortir aquest butlletí ja s'haurà fet també, amb la mateixa llum, una estelada a Montgat i el proper dia 2 de febrer, dissabte, si el temps ho permet i organitzada per pobles del Ripollès, és previst de fer-ne una a Núria i que es preveu força concorreguda i magnífica tant pel marc on es fa com per l'emblemàtic indret.

La del Masnou fou un degoteig constant de vilatans, que van aportar el seu granet de sorra al convenciment, cada cop més popular, per la sobirania de Catalunya.

L'activitat es va fer amb el permís de la Fira d'Artesania muntada per la Colla de l'Hort i també amb la plena complicitat dels Diables del Masnou, organitzadors de la popular *Sopa de Pedres*. La recaptació, un cop restades les despeses, fou de 360 €, que s'han convertit en 400, que ha arrodonit *Al Masnou decidim ANC*, i que s'han entregat a la campanya de la Marató de TV3 contra el càncer.

L'activitat fou molt nadalenca ja que, en ser feta amb espelmes, donava un caliu i una brillantor especial i tothom que hi passava s'hi quedava a fer petar la xerrada desitjant-nos unes Bones Festes i sobretot un millor any ple de força, il·lusió i esperança per poder arribar al bon port que el poble català s'ha proposat. Moltes gràcies a tothom.

Al final una foto aèria amb gent de l'organització. L'Estelada és petita però ja creixerà

Exposicions

Fins al 24/1/2013 **"50 ANYS DE LA NEVADA DEL 1962"**

Exposició de fotografies conjunta de l'Ajuntament del Masnou i Gent del Masnou.

Del 26/1 al 22/2

Taller d'Art. Pintures. Direcció: Neus Francesch

"DIUMENGE AMB LLETRES"

Diumenge 27 de gener del 2013

a les 7 de la tarda

Vetllada artística, literària, musical...

"Grup Rauxa" de GDM Entrada gratuïta

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

Sóc un monstre especial:
Només tinc dents i orella,
però mai tinc mal de queixal.

Resposta: El xelluc

45è Curs de Balls de Saló

Febrer-abril 2013

de l'1 de febrer al 26 d'abril

Cada divendres de 20.30 a 22

**Rock, tango, cha-cha-cha, vals, fox,
pas doble, mambo, etc...**

Preu parella

soci: **75 €** no soci **85€**

Inscripcions i pagament
a CatalunyaCaixa

Informació a

Gent del Masnou

Dr.Agell, 9,

de 6 a 2/4 de 9

del vespre

93 126 82 20

Places limitades

Organitza:

Vocalia Recreativa

Curset trimestral de ioga 2013

Cursets trimestrals. Sessions d'una hora i mitja, el dimarts a partir de les 19.15

Aprendreu tècniques de meditació, respiració i relaxació.

Curs impartit per Iveta Compañó, professora de Kundalini-ioga.

Inici: dimarts 8 de gener. (Us hi podeu incorporar sense problema)

Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Preu trimestral: 75 €. Socis 65 €

Inscripcions a Gent del Masnou Tardes laborables, de 6 a 1/4 de 9

Vocalia Recreativa

La punta de la llengua (40)

Per Esteve Pujol i Pons

Tothom sap llegir –i pronunciar– correctament la lletra inicial de JAUME, JOAN, JERARQUIA, JOC, JUVENIL...; però després trobem que hi ha moltes persones que a l'hora de voler escriure l'onomatopeia o imitació del riure ho fan escrivint JA, JA, JA, o bé JE, JE, JE... JI, JI, JI...; el mateix passa amb el EJEM, EJEM. Proveu de llegir-ho amb el mateix so inicial de JOSEP, JOAN, JAUME, JOGUINA, JUGAR... i ja veureu què passa... això sí que fa riure!

Hi ha l'acord entre escriptors –només cal que mireu els còmics en català– que cal escriure HA, HA, HE, HE, HI, HI, HO, HO, HU, HU, EHEM, EHEM, AHÀ... per intentar d'acostar-nos al so que volem representar. És que en català no tenim el fonema inicial castellà de JALEO, JEFE,

JOVEN, JUAN, JUERGA... No tenim cap paraula en la qual aparegui aquest so tan gutural; si és que l'hi trobem, és que no es tracta pas d'un mot català; potser és castellà o alemany o anglès o hebreu o grec...

Per transcriure el so de la jota castellana en mots estrangers, hem adoptat la convenció d'escriure-ho amb aquest dígraf KH. Mireu, per exemple, la Gran Enciclopèdia i comprovareu que s'escriu Khargpur, Khartum, khi [lletra grega], khmer, Khomeini, Khorsābād, Khruščov, Mikhail, Nikolai, Rakhmaninov, sikh, Šolokhov, Txèkhov o Čekhov... I cal pronunciar aquest KH com la jota castellana.

En l'AFI, o Alfabet Fonètic Internacional, aquest fonema es representa així X, que és precisament la lletra khi grega.

Arran de sòl

Per Pledebuit

Com sempre, amb les meves fines i llargues orelles sentia el que deien uns vilatans. Es queixaven que no els deixaven tranquils, ni a casa ni pel carrer.

En sentir-los dir això, vaig parar més la *parabòlica*, tal com es feia abans quan, en presència de menuts, se sentia allò de *Vigila, hi ha roba estesa*, per veure de què anava el *entripado* (com es diu per l'Argentina).

Pel que vaig sentir, anava que avui dia tothom t'ofereix gangues, tothom et vol vendre la moto (com vulgarment es diu) i t'emprenyen a tort i a dret.

Les trucades, amb mil i una ofertes, poden ser de tota mena, com de companyies d'assegurances, bancs, caixes, empreses de telefonia, mútues o institucions mèdiques, etc.

Oh, i quasi sempre ho fan en moments oportuns, com quan hom té la paella al foc o el brou vessant de l'olla, a l'hora de menjar, en moments clau d'una pel·lícula de la TV, en plena ensabonada a la dutxa, en plena feina sexual i també, per què no dir-ho?, quan estàs en plena feina "evacuàtoria" (o sigui, cagant). És clar que, segons al moment en què estàs de certes feines, no agafant-lo estàs en pau. També et truquen quan ja ets a jòc, ja que es veu que les trucades, a voltes, són fetes des de llunyanes terres i, és clar, tenen diferents horaris. Aleshores, a més, et trenquen el son.

Pel carrer també et paren amb tota mena d'ofertes, però aquí més aviat són del tipus *enquesta*, d'algun pobre que vol treure-us algun caleró i, no fa falta dir-ho, els beneïtons que es preocupen per la teva ànima i t'ofereixen tota sort de salvacions. Ai senyor, quanta llana que encara hi ha.

També hi ha els qui et vénen a fer les ofertes a casa, però trucant a la porta. N'hi ha de tota mena, des de caire religiós fins a vendes de qualsevol producte, o dels qui es fan passar per inspectors o controladors de companyies elèctriques o de gas, i el que volen és ensarronar-te.

En una paraula, no es pot viure tranquil. Quin món de mones, que deien els avis.

I no ens descuidem els qui et demanen una ajuda al tren, que et deixen o un paperet o un paquet de mocadors, i que després recullen amb les possibles ajudes, tot i que poques vegades en treuen suc. No entenc com segueixen fent-ho. A més dels qui et donen la tabarra amb les seves cançons, sovint amb música a tota "merda".

Una altra moda és demanar-te almoïna (en diuen col·laboració o ajut), sobretot en estacions de tren. Ells et demanen una quantitat determinada, dient que és per agafar el tren. També ho fan a prop de cabines telefòniques. És curiós, però, si tens la santa paciència i te n'allunyes un xic, podràs observar que segueixen sempre demanant i mai no agafen el tren ni truquen per telèfon. Els qui fan cada dia la mateixa ruta els poden veure cada dia amb el mateix truc.

Apa, bup, bup.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Crema blanca
i pura amb
xampinyons
i xitaques

Ingredients:

1 coliflor ben blanca, 400g de xampinyons frescos ben blancs, 3 grans d'all ben picats, 100g de llet de soja, 1 culleradeta de comí en pols, julivert fresc i una mica de nou moscada acabada de ratllar, 5 tocs de pebre blanc, oli i sal d'herbes

Preparació

- 1. En una olla amb aigua bullent, courem els ramells de la coliflor ja nets amb una cullerada de sal i una altra de comí en pols.**
- 2. Mentrestant, en una paella amb una mica d'oli saltegem els xampinyons laminats amb els alls i un pessic de sal. Els tapem i, quan comencin a treure el seu suc, n'acabarem la cocció destapats. Ara els aboquem a l'olla amb la coliflor per acabarperfumant-la.**
- 3. Quan la coliflor sigui ben tova, li donem els cinc tocs de pebre i ratllarem la nou moscada.**
- 4. És el moment de retirar l'olla del foc i batre-ho fins que quedi una crema molt fina i suau. Per donar-li el punt cremós li afegim la llet de soja.**
- 5. Ho servirem en plats sopers i, per donar-li una nota de color, farem una espiral amb salsa de soja i una mica de julivert fresc.**

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat
elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Rua diabòlica

Carnaval 2013 el Msn. **Dissabte 9** de febrer a 2/4 de 8 del vespre (19.30) Sortida de l'Altell de les Bruixes

Tots hi sou convidats!

Hi participaran: **Els Tabalers** de la Colla de Diables i totes les **Bruixes** del Masnou i rodalia.

A partir de les 5 de la tarda, a l'Altell, hi podreu trobar taller de **maquillatge** i de **disfresses**. Hi haurà servei de **bar**

Sortiu al carrer i veniu a l'Altell a menjar la manduca i a maquillar-vos i disfressar-vos.

Ho organitza: Colla de Diables del Masnou. Hi col·laboren: Ajuntament del Masnou, Can Rac, Forn i Pastisseria Bautista, Graneria Colomé, Pastisseria Miquel, Serralleria Tallada, Materials Homs, Matalasseria Grau, La Fruita, De Foto's, Celler del Mar, Teixits Oliveras i Bricolatge el Masnou.

PORTES I AUTOMATISMES

Enric, sl

- Portes de garatge i barris, manuals i automàtiques
- Automatització de tot tipus de portes i persianes
- Receptors i emissores
- Cèl·lules fotoelèctriques
- Detectores magnètics
- Instal·lació, manteniment i reparacions

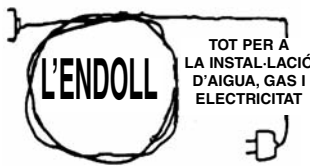
DEMANEU INFORMACIÓ

P. Buvisa. C/ Indústria 14 • 93 555 93 88 • Teià

www.automatismesenric.com

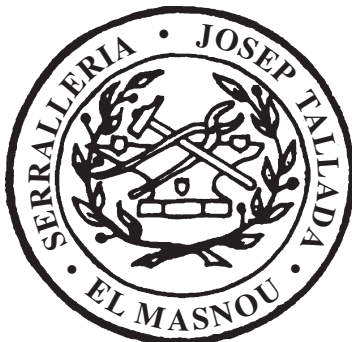
OFICIS DEL MASNOU DESITGEN A TOTA LA POBLACIÓ MOLT BON ANY 2013

INSTAL·LACIONS SEGARRA, SL

TOT PER A
LA INSTAL·LACIÓ
D'AIGUA, GAS I
ELECTRICITAT

Pere Grau, 72
Tel. 93 555 12 52 • 93 540 28 75
El Masnou

Construccions
Jiménez

Obres i reformes en general

607 947 004

Correu electrònic:
jimenezconstruccions@telefonica.net

**MIQUEL
VINARDELL
I BOLART .**

INSTAL·LACIONS
D'AIGUA, GAS I
ELECTRICITAT

Girona, 35-37, 3r. 3a.
93 555 45 01 • 93 555 36 91

PROMOCIONES BOLART S.L.
CONSTRUCCIONS I REPARACIONS D'OBRES

Joan Llampallas, 17
Tel. i Fax: 93 540 04 13

INSTAL·LACIONS
Sabaté sl

Calefacció d'electricitat per
acomulació de calor

Lluís Millet, 109, 93 555 97 44

**SERVEIS
INTEGRALS**

Rehabilitació de la vivenda 100%
Pintura decorativa en general
Neteges de comunitats i particulars
Instal·lacions d'alumini

609 34 56 90 - 93 555 24 91 - Xavi Fuster
serveisintegralsxl@gmail.com

VENDA, LLOGUER I
REPARACIÓ DE
MAQUINÀRIA I ESTRIS
PER A LA CONSTRUCCIÓ I
EL BRICOLATGE

MOTORCAS
Som al polígon
La Bòbila

Garrofers, 5 (pont de Teià)
Tel. 93 540 17 89

SUBMINISTRAMENTS ELÈCTRICS I FONTANERIA

S.E.F.
Vicenç Linares

J. Llampallas, 25 • 93 555 95 62
Ametllers, 12 • 93 555 83 91

**CENTRAL
PNEUMATIC**

MICHELIN

Jaume Estragués
Equilibrat electrònic
Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28
Tel. 93 555 53 03

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou - El Maresme
Lluís Valls Marí

Pere Alabau
Obres i Reformes

Especialitat en cuines i
cambres de bany

Lluís Millet, 43 bx.
629 773 331 pere-alabau@hotmail.com
www.perealabaureformes.com